

TĨNH TÂM MÙA CHAY 2013

Tuy rơi vào những ngày đầu xuân xong thời tiết vẫn rất u ám buồn, tôi nhủ thâm không quá lạnh, không có tuyết là được rồi, tôi nôn nao mong chóng đến giờ đi tĩnh tâm, nơi đó hẳn sẽ vui và ấm lòng hơn chẳng, tôi hoàn toàn đồng ý với anh chủ tịch giáo đoàn thánh Antôn Quỳnh khi coi đây như một cuộc trở về, trở về bên Chúa tìm nguồn an ủi sau một năm vất vả mưu sinh, cơm áo gạo tiền.

Năm nay cha Phêrô Đào Thanh Khánh, một linh mục trẻ thuộc giáo phận Phan Thiết đang du học tại Áo được mời qua giảng phòng.

Cô bạn cùng phòng của tôi tới sớm hơn ai hết, vào phòng hội gặp người lạ xón xác : «Chào anh», cha Khánh vui vẻ chào lại rồi biến mất, năm phút sau trở lại với vòng cole trắng linh mục đeo gọn gàng trên cổ, nhìn cha thấy “sáng sủa” hẳn lên, cô bạn tôi bèn tùm tùm: “Hơ..ơ... chào cha”.

Đề tài thuyết giảng của cha năm nay dành cho chúng tôi là: Nhìn lại một số khuôn mặt trong cuộc tử nạn của Chúa Giêsu (Đức Chúa Cha, thánh cả Phêrô, Giuđa...)

Chủ đề khiến tôi tò mò, nhất là Giuđa, tên tội đồ đã bán Chúa bằng cái hôn phản bội mà vẫn được nhắc tới sao? Chờ xem.

Tuy chỉ có hai ngày ngắn ngủi sinh hoạt bên nhau, nhưng thầy Sáu Duyệt và ban tổ chức đã sắp xếp chương trình khá đầy đủ, ngoài giờ nghe giảng thuyết, hội thảo, chia sẻ, đọc kinh, quan trọng nhất vẫn là chiều thứ bảy được dục lòng xưng tội (một năm ít nhất là một lần) đi đàng thánh giá chung, 14 chặng với lời suy gẫm thiết tha của cha giảng phòng(chị Mai Trâm diễn đọc) khiến tôi nhiều lúc như chìm hẳn vào con đường Chúa đã đi qua.

Cha giảng phòng cũng chú ý đặc biệt đến giới trẻ, trong lúc người lớn thảo luận nhóm thì cha đã tập trung các cháu xuống nguyện đường giúp các cháu xưng tội và làm việc đền tội để chuẩn bị tâm hồn mừng Chúa Phục Sinh, không còn mong muốn nào hơn là thấy các con mình được như thế phải không quý vị phụ huynh?

Như mọi năm ban ẩm thực do anh thủ quỹ Bình (Genève) và chị Hạnh(Lausanne) phụ trách với sự tiếp tay của các tĩnh tâm viên, chúng tôi đã có những bữa ăn ngon miệng, cảm ơn ban ẩm thực đã hy sinh nhiều thời gian cho cuộc tĩnh tâm này.

Chúa nhật mọi người đến đông đủ hơn tuy thời tiết vẫn xám lạnh, mọi người sốt sắng cùng tất cả các cha và các thầy của đan viện Orsonnens rước lá, cử hành thánh lễ long trọng... kết thúc là bữa cơm trưa mà mọi người luôn ở lại đầy đủ vui vẻ.

Trở về chủ đề chính là giảng phòng, chúng ta rút ra được bài học gì sau lần tĩnh tâm này qua những khuôn mặt đã nêu trên:

-Philatô đã cố bênh vực Chúa, người mà ông biết là vô tội, nhưng cuối cùng ông đã bỏ cuộc chỉ vì áp lực xã hội và vì muốn giữ vững địa vị của mình.

-Giuđa ê chề vì tội lỗi, tuyệt vọng, mất niềm tin nên tìm đến cái chết.

-Thánh Phêrô biết mình có lỗi vì đã chối Chúa, không phải một lần mà đến ba lần, nhưng ông biết hối lỗi ăn năn, khóc lóc, ông tin vào tình Chúa nhân từ, rộng lòng tha thứ, chính đức tin đã cứu ông,

đem ông trở về cùng Chúa.

Hình ảnh của ba nhân vật trên tường chỉ là chuyện của hơn hai ngàn năm trước nhưng thực tế đó là những hình ảnh rất gần của mỗi người trong chúng ta.

Có lúc chúng ta đã là một Philatô giữa giòng đời ngược xuôi này, vì sợ hãi, vì quyền lợi riêng tư...chúng ta đã làm ngơ trước bao điều bất công?

Ám ảnh sự tội, sa ngã yếu lòng, mất đức tin khiến chúng ta buông tay như Giuđa?

Hay chúng ta luôn biết chạy đến cùng Chúa xin Ngài đỡ nâng, tha thứ như thánh cả Phêrô đã tin, đã về với Ngài bởi chỉ có **Chúa mới là tình yêu đích thực.**

PC